

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΥΘΑΛΙΑΣ ΑΔΑΜ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ

ΤΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΖΑΠΛΕΙΟΥ

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΣ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ ΚΑΙ Σ' Σ'

1914

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

ΕΥΘΑΛΙΑΣ ΑΔΑΜ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ

ΤΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΖΗΛΠΕΙΟΥ

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΙΣ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΣΑΪ

1914

ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΗΣ

ΚΥΡΙΑΣ ΕΥΘ. ΑΔΑΜ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΖΑΠΕΙΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Ἄθόρυβος, ἐνδεδεχῆς, εὐδόκιμος καὶ μεστή ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παιδεύσεως δράσις εἶναι ἀληθῶς ἐπίζηλος τιμῆ, ἐφ' ἣ πᾶς ἀγαθὸς τῶν γραμμάτων ἐργάτης δικαιῶται νὰ σεμνύνηται. Ἡ σεβαστὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Ζαπέιου Παρθεναγωγείου διευθύντρια κ. Εὐθαλία Ἀδάμ, ἡ πρωτότοκος αὐτῆ θυγάτηρ τοῦ σεμνοῦ τούτου ιδρύματος τοῦ μεγαθύμου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Κ. Ζάππα, ἀναντιρρήτως τυγχάνει ἀξία ἀμερίστου τῆς ζηλωτῆς ταύτης τιμῆς. Ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὅλην διευθύνουσα τὸ Ζάπειον καὶ ὡσπερ οἰκείου κηδομένη αὐτοῦ εἰς ἐπίζηλον ἀνήγαγε τὸ καθίδρυμα τοῦτο περιωπὴν, ὑψίστας οὕτω τῆ καθ' ἡμᾶς γυναικεῖα παιδεύσει καὶ τῆ κοινωνίᾳ καθόλου παρέχουσα ὑπηρεσίας, διδασκάλους παιδαγωγικῶς συγκεκριμένους διαπλάττουσα καὶ μητέρας ἑλλη-

νοπρεπῶς διαπεπλασμένας καταρτίζουσα. Τούτων οὕτως ἐχόντων, οἱ ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ συνάδελφοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ αἱ πρόην μαθήτριάς τῆς ἐργατίδος ταύτης τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς, καθῆκον ἐπιβαλλόμενον ἐπιτελοῦντες ἐπὶ τῇ συμπληρώσει εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ αὐτῆς ὡς διευθυντριάς τοῦ Ζαπτεῖου, διωργάνωσαν τῇ 23 Μαρτίου τοῦ 1914 ἐν τῇ εὐρείᾳ τοῦ Παρθεναγωγείου αἰθούσῃ σεμνὴν καὶ ἐπιβάλλουσαν ἑορτὴν, φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἀποδιδόντες αὐτῇ, ἀνθ' ἧν ἐμόχθησε καὶ διατελεῖ μοχθοῦσα ὑπὲρ τῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ διδασκαλίας τῆς παρ' ἡμῖν θηλείας νεότητος, εἰς ἣν καὶ ἀφιέρωσεν ὀλόκληρον τὸν βίον αὐτῆς.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ εὐσήμου τούτου γεγονότος ἡ Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσῃ ἐν ἰδίῳ τεύχει τὰ κατὰ τὴν πνευματικὴν ταύτην ἑορτὴν, δι' ἧς ἐτιμῆθησαν μὲν τὰ γράμματα καὶ οἱ ἐργάται αὐτῶν, ἀπενεμήθη δὲ δικαία τιμὴ εἰς γυναῖκα ὠφέλιμον τῷ ἔθνει γενομένην. Καὶ δὴ παρέστησαν κατ' αὐτὴν, οἰκογενειακὸν ὅλως ἔχουσαν χαρακτῆρα, ἡ Α. Σ. ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ζαπτεῖου μητροπολίτης Νικαίας κ. Βασίλειος, ἀντιπροσωπεύων καὶ τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἶκουμ. Πατριάρχην, εὐαρεστηθέντα νὰ διαβιβάσῃ καὶ συγχαρητήριον πιτάκιον, ἐξαῖρον καὶ ἐπιβραβεῦον τὰς ὑπηρεσίας τῆς κ. Εὐθαλίας Ἀδάμ, πρὸς δὲ τούτοις τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου οἱ κ. κ. Στ. Τσικαλιώτης, Β.

Ἐλευθεριάδης, Θ. Τζούνης, Γ. Κάρταλης, Νικ. Κουμαριανὸς καὶ Ἡλ. Ἡλιάσκος, αἱ Κοσμητριάς κ. κ. Φ. Ι. Ἀλεξιάδου, Εὐανθία Ν. Φωτιάδου, Μ. Ἡλ. Ἡλιάσκου, Χρ. Παντζίρη, Λουκ. Κρέστοβιτς καὶ Μ. Μαυρογορδάτου, οἱ πρόην Σύμβουλοι κ. κ. Στ. Βουτυράς, Ζ. Ἀλεξανδρίδης καὶ Γ. Ἀποστολίδης, τὸ ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ διδάσκον προσωπικὸν καὶ πλεῖσται τῶν ἀφοίτων μαθητριῶν πληρώσασαι τὴν αἶθουσαν.

Ἡ ἑορτὴ διεξήχθη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς ὑποδιευθυντριάς τοῦ Ζαπτεῖου κ. Ἐλ. Στρούβαλη κατὰ τὸ ἐξῆς πρόγραμμα.

ΜΕΡΟΣ Α'.

1. Προσευχὴ ὑπὸ τοῦ χοροῦ τῶν μαθητριῶν.
2. Εἰσήγησις εἰς τὴν ἑορτὴν ὑπὸ τῆς κ. Ἐλ. Στρούβαλη, προέδρου τῆς Διοργαν. Ἐπιτροπῆς.
3. Ἀνάγνωσις ψηφίσματος τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ τῶν ἀρχαίων μαθητριῶν.
4. Προσφώνησις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἡλ. Βαλσαμάκη ἐξ ὀνόματος τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ.
5. Bethoven—Largo ὑπὸ τοῦ κ. Hegyei.
6. Προσφώνησις τῆς Κοσμητείας, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τῆς κ. Φωτ. Ἀλεξιάδου.
7. Προσφώνησις ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μαθητριῶν, ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ τῆς κ. Ε. Χ. Μαυροπούλου.
8. Liszt, Rhapsodie No II ὑπὸ τοῦ κ. Hegyei.
9. Προσφώνησις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μαθητριῶν, ἀντιπροσωπευομένων ὑπὸ τῆς δος Ρ. Βουργαζλή.
10. ᾠσματα

ΜΕΡΟΣ Β'.

Φιλολογικὴ ἔσπερις.
Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι.

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ

ὑπὸ τῆς κ. ΕΛ. ΣΤΡΟΥΒΑΛΗ

«Ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος τοῦ Ζαπτείου μεθ' ἅπαντος τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ τοῦ συνόλου τῶν μαθητριῶν φέρον ἑλάχιστον ἀγάπης, τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ἀπονέμοντες τῇ σεβαστῇ καὶ ἔλλογιμῳ αὐτῶν Διευθυντρίᾳ Κυρίᾳ Εὐθαλίᾳ Ἀδὰμ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς 25ης ἑπετηρίδος τῆς ἐν τῷ Ζαπτείῳ Διευθύνσεως αὐτῆς μετ' ἀκραίφνου χαρᾶς ἅμα καὶ συγκινήσεως συνεκέντρωσαν ὑμᾶς ἐπὶ τὸ αὐτό, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἐορτάσωμεν τὸν εὐτυχῆ τοῦτον σταθμὸν μιᾶς τόσο γονίμου εἰς δράσιν καὶ ἀποτελέσματα παιδαγωγικῆς καὶ παιδευτικῆς περιόδου.

»Τῆς γηθοσύνου ταύτης ἐορτῆς μεθ' ὑπερφανείας βλέπομεν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος προκαθήμενον τὸ σεβαστὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ζαπτείου, ὅπερ μετὰ πατρικῆς μερίμνης παρακολουθοῦν πάντοτε τὸ ἔργον τοῦ Ζαπτείου καὶ μετὰ στοργῆς περιέπον ἀδιαλείπτως τὰ βήματα αὐτοῦ εὐηρεστήθη καὶ σήμερον νὰ τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τὴν ὑπὲρ τῆς προσφιλοῦς αὐτοῦ πρωτεργάτιδος τιμητικὴν ταύτην ἐορτήν, ἣτις ἀποτελεῖ συγχρό-

νως καὶ τὴν ἐπισφράγισιν μιᾶς τῶν ὠραιότερων σελίδων τῆς ἱστορίας τῆς δράσεως τοῦ Ζαπτείου. Ἡ διὰ τῆς εὐμενοῦς ταύτης ἐκδηλώσεως ἀναγνώρισις καὶ οὕτως εἰπεῖν καθοσίωσις μιᾶς τόσο μακρᾶς προσπαθείας καὶ τελείας εἰς τὸ καθήκον ἀφοσιώσεως ἀποτελεῖ διὰ τοὺς ἀφανεῖς τῆς παιδείας ἐργάτας τὴν ὑψίστην ἱκανοποίησιν, τὴν μόνην ζωγόνον πηγὴν, ἐξ ἧς ἀντλοῦσιν οὗτοι τὴν δύναμιν καὶ τὸ θάρρος πρὸς περαιτέρω ἐμμονὴν ἐν τῷ καθήκοντι καὶ πρὸς τελειότεραν αὐτοῦ ἐπιτέλεσιν. Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀγίῳ Προέδρῳ καὶ τῷ σεβαστῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἢ Διοργανωτικῇ Ἐπιτροπῇ ἐξ ὀνόματος πάντων ἐκφράζει δι' ἐμοῦ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην.

»Μετὰ τῆς αὐτῆς ἐνδομύχου εὐγνωμοσύνης χαιρετίζομεν τὸν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν εὐγενῆ ὄμιλον τῶν ἐριτίμων τῆς Κοσμητείας Κυριῶν, αἵτινες τόσο προφρόνως ἐσπευσαν καὶ σήμερον νὰ συμμετάσχῃ τῆς χαρᾶς, ἣτις δονεῖ τὰς καρδίας ἀπάντων τῶν φίλων καὶ τῶν οἰκείων τοῦ Ζαπτείου. Ἡ ὁδὸς τοῦ καθήκοντος, εὐγενεῖς καὶ ἀγαπηταί μοι Κυρίαί, διὰ μέσου τῆς ἀπείρου ποικιλίας τῶν ἰδεῶν καὶ ἀντιλήψεων, τῆς πληθύος τῶν πεποιθήσεων καὶ προλήψεων δὲν εἶναι πάντοτε ἐστρωμένη ὑπὸ ῥόδων· ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Ζαπτεῖον ἠσθάνθη ὑμᾶς πάντοτε ἀγρύπνουσ παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ, ἐτοίμους νὰ προσφέρητε εἰς τὸ παιδαγωγικὸν αὐτοῦ ἔργον τὴν πολύτιμον ὑμῶν ἀρωγὴν, νὰ διαθέσητε ὑπὲρ αὐτοῦ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τῆς κοινωνικῆς ὑμῶν περιωπῆς καὶ τῆς πεφωτισμένης ὑμῶν

κοινωνικῆς πείρας, ἐτοιμοὺς νὰ ὑψώσητε ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν φωνὴν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, νὰ ἀπομάξητε ἐν δάκρυ, νὰ στηρίξητε τὸ κλονούμενον ἠθικὸν σθένος διὰ τοῦ θάλπου τῆς εὐεργετικῆς πνοῆς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς στοργῆς ὑμῶν. Ἀπέναντι ὅλων τούτων ὑπάρχει ἀρκούντως ἐκφραστικὴ εὐγνωμοσύνης ἐκδήλωσις ;

»Καὶ ἤδη ὁ ἐγκάρδιος ἡμῶν χαιρετισμὸς πρὸς ὑμᾶς, ὃ φίλιταται τοῦ Ζαππείου θυγατέρες. Πόσον εὐτυχῆς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣτις συνήθροισεν ἡμᾶς ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ἀγαπητοῦ Ζαππείου, ὅπως σφίγξωμεν ἀλλήλων τὰς χεῖρας καὶ ἐνώσωμεν τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς ἐκ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων παλμοὺς τῆς καρδίας ἡμῶν !

»Ἡδὴ ἀπὸ πολλοῦ, νεαραί, πλήρεις ἐλπίδων καὶ ὀνείρων ὑπάρξετε, καταλιποῦσαι τὰ ἐδώλια τοῦ Ζαππείου, ἐπανέρχεσθε σήμερον πισταὶ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ παραδόσεις αὐτοῦ, αἱ μὲν σεμναὶ νεάνιδες, αἱ δὲ διακεκριμέναι δέσποιναι, πρότυπα ἀγαστὰ συζύγων καὶ μητέρων, αἱ δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς κατελθούσαι μετ' ἐνθέου ζήλου τὸ ἀνθρωπιστικὸν καὶ ἔθνικὸν ἔργον τοῦ Ζαππείου συνεχίζουσαι. Ἐπανέρχεσθε, ὅπως κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἀποτίσητε τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς ἐκεῖνην. ἥς ποτε οἱ ὀφθαλμοὶ εἰσδύοντες μακρὰν, πολὺ μακρὰν, εἰς τὰ βῆθη τοῦ μέλλοντος, ἐζήτουν ν' ἀποκαλύψωσι τὸ μυστήριον, δι' οὗ κάλλιον θὰ διέπλαττεν ὑμᾶς πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ μέλλοντος τούτου, ἀξίας ὑμῶν αὐτῶν, ἀξίας τῶν πόθων τοῦ ἀειμνήστου τοῦ Ζαππείου Ἰδρυτοῦ, ἀξίας θυ-

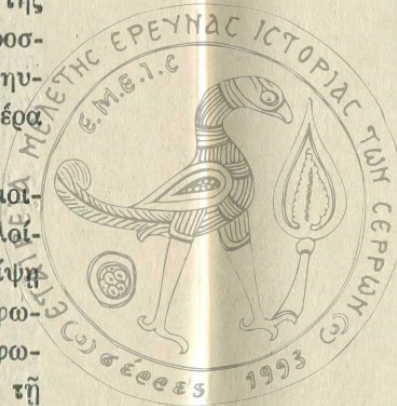
γατέρας τῆς πατρίδος. Ἐπανέρχεσθε, ἀγαπηταὶ φίλοι, ὅπως προσδώσητε τὸ ἄρωμα καὶ τὴν ποιήσιν εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ἥς ὑμεῖς κυρίως ἐκφράζετε τὸν λόγον, διότι δι' ὑμῶν ἀποκαλύπτεται τὸ ἔργον τοῦ Ζαππείου, ὑμεῖς ἀποτελεῖτε τὴν ζῶσαν εἰκόνα τῶν ἀρχῶν καὶ διδαγμάτων αὐτοῦ, ὑμεῖς εἶσθε οἱ ἀδάμαντες τοῦ στέμματος αὐτοῦ, ὑμεῖς τα ὠραιότερα ἐμβλήματα τῶν εὐγενῶν τίτλων ἐκεῖνης, ἣτις μετ' ἀληθοῦς ὑπερηφανείας ἐπιδεικνύουσα σήμερον ὑμᾶς ἀποκαλεῖ πνευματικὰς τῆς θυγατέρας.

»Καὶ πάντες καὶ πᾶσαι συνήλθομεν, ἀγαπητὴ φίλη, ὅπως συνορτάσωμεν τὸ αἴσιον γεγονός μίᾳ εἰκοσιπενταετοῦς παιδευτικῆς καὶ μόρφωτικῆς ἐργασίας, ἥς ὑμεῖς ἐγένεσθε ἡ ψυχὴ καὶ ἡ κυριώτερα κινητήριος δύναμις. Ὅ,τι κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἀπὸ ἐκπαιδευτικῆς ἀπόψεως συνετελέσθη, ἐὰν τὸ Ζάππειον κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐγένετο τὸ μορφωτήριον, ἐξ οὗ κατὰ δεκάδας κατ' ἔτος ἀπελύοντο κόραι ἀρτίως μεμορφωμέναι, πολῦτιμοὶ παράγοντες εἰς τὴν καινῶν καὶ τὴν πατρίδα, ἐὰν τὸ Ζάππειον ἐγένετο ἡ ἀληθῆς ἐστία καὶ ὁ μοχλὸς πάσης τῆς ἐν Ἀνατολῇ παιδευτικῆς κινήσεως διὰ τῆς ὑμετέρας ἀδιαπτώτου μερίμνης καὶ φιλοστόργου χειραγωγίας, ἄλλοις ἀπόκειται νὰ κρίνωσιν. Ἄλλ' ἐπιτραπήτω μοι μίαν μόνον νὰ ὑπεγείρω πτυχὴν, ἣτις καλύπτει τὸ εὐγενέστερον καὶ ὑψηλότερόν, ἀλλὰ καὶ δυσχερέστερον μέρος τοῦ ἔργου τοῦ ἀληθοῦς παιδαγωγοῦ, τὴν ἀφοσίωσιν δηλ. ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ ἀγαπητοῦ ὑμῶν Ζαππείου, τὴν ἀφοσίωσιν τὴν ἀπόλυ-

τον, πρὸ τῆς ὁποίας λησμονεῖται τελείως τὸ ἐγὼ, πρὸ τῆς ὁποίας σιγᾷ πᾶσα ἄλλη ἀτομικὴ καὶ βιοτικὴ μέριμνα, ὅπως ἀφοσιωθῆ τις εἰς μίαν. Ἡ προαγωγή καὶ ἀνύψωσις τοῦ Ζαππείου εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ περιωπὴν ὑπῆρξε τὸ μόνον ἀντικείμενον τῆς ἀφοσιώσεως ὑμῶν, τὸ ἀκοίμητον ὑμῶν μέλημα, τὸ ὠραῖον καὶ φωτεινὸν ἰδεῶδες, τὸ ὁποῖον ἀνεροίπιζε πάντοτε τὸν ἱερὸν ὑμῶν ἐνθουσιασμόν, πρὸς ὃ κατηυθύνοντο πᾶσαι ὑμῶν αἱ ἐνέργειαι, οἱ ἱερώτεροι ὑμῶν πόθοι. Ὑπῆρξεν ἡ θρησκεία, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς ὁποίας εὐρέθητε πάντοτε πρόθυμος νὰ προσφέρητε τὴν βαρύτεραν θυσίαν, πρὸς ἣν ἀπηυθύνετο ἡ θερμότερα λατρεία, ἡ ἐγκαρδιωτέρα ὑμῶν προσευχή.

»Καὶ ὑπῆρξεν ὁ μακρὸς οὗτος χρόνος ἄμοιρος δυσχερειῶν καὶ ἀπογοητεύσεων; Ἄλλοιμονον, ἐὰν πρὸς στιγμὴν μόνον ἤθελε λείψῃ τὸ ἀδέκαστον κριτήριον τῆς ἐνδομύχου φωνῆς! Διότι τίς δύναται ν' ἀναγνώσῃ τὸ ἄφωνον δράμα, τὸ ὁποῖον διαδραματίζεται ἐν τῇ ψυχῇ ἐκείνου, ὅστις ἐκλήθη νὰ ἱκανοποιήσῃ τοσοῦτον πλῆθος ἰδεῶν καὶ ἀξιώσεων; Ἄλλ' ἔσχετε πάντοτε ἀδιάσειστον τὴν ἐμμονὴν εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἀκλόνητον τὴν πίστιν εἰς τὸ ἔργον ὑμῶν. «Προσεύχεται, ὅταν κανεὶς στὸ ἔργον του πιστεύῃ», καὶ ἡ προσευχὴ τοῦ δικαίου, ἀγαπητὴ φίλη, οὐδέποτε ἀποκρούεται. Ἄλλ' ὁμως δὲν θέλω νὰ προσκρούσω εἰς τὸν ἀληθῶς εὐαγγελικὸν τρόπον τῆς ὑφ' ὑμῶν ἀντιλήψεως καὶ ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος. Κλίνω τὸ γόνυ καὶ σήμερον πρὸ τοῦ ἀδύτου τῶν ἱερῶν καὶ ἀπαραβιάστων τοῦ

βίου ὑμῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ πάντοτε, παρακολουθοῦσα ὑμᾶς ἐν τῷ πολυμερεῖ τῆς διευθύνσεως τοῦ Ζαππείου ἔργῳ, ἔκλινον αὐτὸ μετὰ θαυμασμοῦ καὶ σεβασμοῦ πρὸ τῆς ἀφανοῦς μετριοφροσύνης, ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς ὁποίας ὁποῖα καὶ ὁποῖα ἀφώνως καὶ ἀθορύβως ἐπετελοῦντο, ἐν ᾧ ἐπανελάμβανον κατὰ διάνοιαν τὴν αἰώνιον ἀλήθειαν τῶν στίχων τοῦ ποιητοῦ. «Ποιὲ δὲν ἔρηξε κραυγὴν ὁ Φοῖβος ἀνατέλλων, ἀλλὰ βροντᾷ τὸ σύννεφο καὶ ἡ ματαία φήμη».

ΨΗΦΙΣΜΑ

Συνταχθέν υπό τοῦ κ. Π. ΠΑΠΑΡΡΟΥΣΗ
ἔχει ὡς ἑξῆς.

Ἄγαθῇ τύχῃ. Προκαθήμενου τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Γερμανοῦ τοῦ Ε΄., Ὀλυμπιάδος δὲ τρίτης καὶ ἑβδομηκοστῆς καὶ ἑξακοσιοστῆς ἔτει β΄, ἀνθεστηριῶνος ἱσταμένου, ἐκκλησία γίνεται τῶν ἐταίρων *Εὐθαλίας Ἀδάμ*, ἐν ἧ ὁ προεδρεύων τήνδε τὴν γνώμην λέγει. Ἐπειδὴ *Εὐθαλία Ἀδάμ*, Σιρραία τὸ γένος, διεγένετο ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσιν ὄλους ἐνιαυτοὺς ἡγουμένη τοῦ κατὰ Βόσπορον σεμνοῦ τῶν παρθένων τοῦ μεγαθύμου Ζάππα Ἰδρύματος, δεδόχθω τιμαῖς ἀξίαις γεραίρειν τὴν γυναῖκα, οἷων εἰκὸς τοὺς τῶν γραμμάτων ἀγαθοὺς ἐργάτας τυγχάνειν. Καὶ εἰκότως πολυγράμματος γὰρ καὶ μεμουσωμένη ἢ γυνὴ χῶραν τεταγμένην ἔχει ἐν τῇ παρ' ἡμῖν ἱστορίᾳ τῆς τῶν παιδῶν ἀγωγῆς, ἧ καὶ διατελεῖ προσκαρτεροῦσα καὶ διὰ παντὸς σχολάζουσα. Ὁ δὲ μέγιστον πρὸς γὰρ

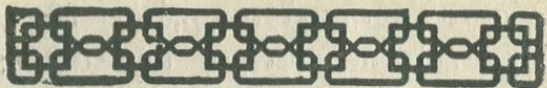
τῇ τῆς τῶν παιδῶν ἀγωγῆς ἐπιστήμη πρόσεστιν αὐτῇ καὶ τὸ χρηστὸν ἦθος, ὥστε καὶ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἀρετῆς γίνεσθαι. Ταῦτα μὲν οὗτος εἶπε· τῶν δ' ἐταίρων συνεπαινεσάντων, ἔδοξε τοῖς καθημένοις ἑορτὴν τοὺς ἐταίρους καὶ τὰς ὁμιλητρίδας συνεορτάσαι τῇ *Εὐθαλίᾳ Ἀδάμ* μηνὸς ἐλαφρολιῶνος τρίτη ἐπὶ εἰκάδι. Καὶ συνελθόντας εἰς τὸ Ζάππειον Παρθεναγωγεῖον κατεύξασθαί τε τὰ κράτιστα δοθῆναι τῇ γυναικὶ παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀεὶ ὄντος καὶ παντ' ἐφορῶντος καὶ πάντα δυναμένου καὶ δὴ ἐπὶ μακρὸν εὐθαλῇ εἶναι τό τε σῶμα καὶ τὸν νοῦν, ὥστε καὶ πεντηκονταετηρίδα ἑορτάσαι, συγχαίρειν τε αὐτῇ ἐπὶ τῷ τοσοῦτον χρόνον δεξιῶς κυβερνᾶν τὴν ἐπιτετραμμένην ὀλκάδα, λόγοις τε πολλὰ ἐπαινεῖν καὶ σοφίας ἕνεκα καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς, τὰς τε χάριτας ἀποδιδόναι, ἀνθ' ὧν μάλα πολλὰ διαπεπόνηκεν ἐν τῷ βελτίους ποιεῖν θυγατέρας Ἑλλήνων. Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα.

ΕΤΑΙΡΟΙ

ΟΜΙΛΗΤΡΙΑΙ

(ἔλονται ὑπογραφαί)

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

τοῦ κ. ΣΤ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑ

Ἐκτὸς τοῦ προγράμματος εἶναι ἡ προσφώνησις τοῦ κ. Στ. Βουτυρά, ἀρχαίου μέλους τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ζαπτείου καὶ μόνου ἐπιζώντος ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Συμβούλων κατὰ τὸν διορισμὸν τῆς κ. Ἀδάμ ὡς διευθυντρίας. Ὁ κ. Βουτυρᾶς εἶπεν ἐξ ὑπογυίου τὰ ἑξῆς.

Πρωτότοκε τοῦ Ζαπτείου θύγατερ καὶ ἀξία αὐτοῦ διευθύντρια.

Μόνος ἐγὼ ἐπιζῶν ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ καλέσαντός σε εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀγλαοῦ τούτου τεμένους, ἧς ἡ εὐσημος εἰκοσιπενταετηρίς γηθοσύνας σήμερον ἐορτάζεται, τὰς εὐλογίας τῶν τεθνεώτων ἐκείνων καὶ τὰς εὐχὰς τῶν ἐπιζώντων ἡμῶν προσκομίζων ἐπιστέφω δι' αὐτῶν τὴν κεφαλὴν τῆς κόρης ἅμα καὶ μητρὸς τοῦ Ζαπτείου, ἣτις ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς ἐπίζηλον θέσιν, καθορίσασα καὶ παγιώσασα τὰς ἱεράς καὶ ἐθνικὰς παραδόσεις, ἐν αἷς ἐξέθρεψεν αὐτὴν τὸ ἴδρυμα τοῦτο.

Ἀναπολῶ τὴν ὥραν ταύτην μετὰ συγκινήσεως τὴν ἅμα τῇ ἰδρύσει τοῦ Ζαπτείου εἰς αὐτὸ εἰσοδόν σου, καθ' ἣν οἱ τε τεθνεώ-

τες καὶ οἱ ἐπιζῶντες σύμβουλοι δι' ἀμέτρου περιβάλλομεν στοργῆς τὴν ἀπαλὴν τῶν Σερρῶν κορασίδα, οἷονεὶ προορώμενοι, ὅτι ἐμελλέ ποτε ν' ἀποβῆ ὁ στύλος καὶ τὸ ἐδραίωμα αὐτοῦ.

Ἐνθυμοῦμαι, ὅτι ὑπὸ τὴν ἀκάματον καὶ τελεσφόρον διαπαιδαγώγησιν καὶ διδασκαλίαν τῆς αἰοιδίμου διευθυντρίας τοῦ Ζαπτείου καὶ τῶν ἀειμνήστων καθηγητῶν σου ἦσο σὺ τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὸ καύχημα τῆς σχολῆς ταύτης.

Ἐνθυμοῦμαι, ὅτι αἱ γλαφυραὶ ἐκθέσεις σου καὶ τῶν συμμαθητριῶν σου ὑποβληθεῖσαι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἔπεισαν αὐτὸ ν' ἀνακηρύξῃ τὸ Ζαπτεῖον ὑπέρτερον τοῦ Ἀρσακείου κατὰ τὸν εὐρὺν τῶν μαθημάτων κύκλον.

Ἐνθυμοῦμαι, ὅτι ἀριστοῦχος ἀπεφοίτησας τοῦ Ζαπτείου, τὸ δὲ Διοικ. Συμβούλιον ἔκρινε καὶ δίκαιον καὶ ἀπαραίτητον διὰ τὴν εὐόδωσιν αὐτοῦ νὰ πείσῃ τὸν αἰοιδιμον ἰδρυτὴν, ὅπως σε ἀποστείλῃ εἰς Εὐρώπην πρὸς συμπλήρωσιν τῶν παιδαγωγικῶν σου σπουδῶν.

Ἐνθυμοῦμαι τέλος ὅτι πρὸ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτῶν, χηρευσάσης τῆς διευθύνσεως τοῦ μεγάλου τούτου ιδρύματος καὶ τεθεισῶν ὡς ὑποψηφίων ἄλλων τινῶν, τὸ Δ. Συμβούλιον ἐπέμεινε παρὰ τῷ ἰδρυτῇ, ὅπως προτιμηθῆς σὺ ὡς τέκνον τοῦ Ζαπτείου, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Μακαρίᾳ καὶ εὐλογητῇ ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ προτίμησις ἐκείνη, δι' ἧς ἀνυψώθη τὸ Ζαπτεῖον, εἰς ἣν σήμερον ἴσταται περιωπὴν.

Εὐλογητὴ ἡ ὥρα ἐκείνη, ἐφ' ἣ σκιρτῶσι
τὰ ὀστά τῶν ἐν τοῖς τάφοις κειμένων
συμβούλων, πάλλουσι δ' ἐξ εὐφροσύνης
αἱ καρδίαί τῶν ἐπιζώντων ἡμῶν.

Δῆφ σοι, ἀγαπητὴ θύγατερ, ὁ μέγας
Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ θαυμαστάσας
καὶ δοξάσας τὸ ἡμέτερον γένος, ἦν πα-
ρέχει εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἀποστό-
λους ἐξ ὕψους δύναμιν κατ' ἄμφω πρὸς
εὐόδωσιν μὲν καὶ εὐκλειαν τοῦ ιδρύμα-
τος, διαπαιδαγώγησιν δὲ καὶ διδασκαλίαν
τῆς θηλείας παρ' ἡμῖν νεότητος, ἥτις ἐν
σοὶ καὶ τῇ ἐναμίλῳ καὶ ἰσαδέλφῳ σου
ὑποδιευθυντρίᾳ ἀποθαυμάζουσα τὰ πρω-
τότοκα τοῦ Ζαπτείου τέκνα καὶ τὴν περιω-
πήν, εἰς ἣν ταῦτα δι' ἀρετῆς καὶ παιδείας
ἐξίκοντο, θὰ ποδηγετῆται καὶ θὰ προσ-
παθῇ τὸ ἀγαστὸν ὑμῶν νὰ ἀκολουθῇ
παράδειγμα.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

τοῦ καθηγητοῦ κ. ΗΛ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗ
ἐξ ὀνόματος τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ.

Εὐμενεῖ κελεύσει τῶν φίλων ἐν τῷ Ζαπ-
τείῳ ἐταίρων προσερχόμενος κατὰ τὴν ἐπί-
σημον ταύτην ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς
πρὸ ἑξαμήνου περίπου συμπληρωθείσης
εἰκοσιπενταετίας τῆς ἐν τῷ ἀνθρωπιστικῷ
τούτῳ ιδρύματι διευθύνσεώς σου, ἔλλογιμο-
τάτῃ φίλῃ κυρίᾳ Ἀδάμ, ὅπως ἐξ ὀνόματος
σύμπαντος τοῦ ἐν αὐτῷ διδάσκοντος προσω-
πικοῦ ἀμφοτέρων τῶν φύλων συγχαρῶ σοι
ἐπὶ τῷ εὐτυχῇ γεγονότι, ὁμολογῶ ὅτι κατέ-
χομαι ὑπὸ σφοδρᾶς συγκινήσεως μεμιγμένης
μετὰ φόβου μήπως δὲν εἴπω ὅσα εἰς τὴν
περίστασιν ταύτην εἶνε ὑπὸ τῶν πραγμάτων
ἐνδεδειγμένον νὰ λεχθῶσι.

Καὶ εἰκότως· διότι ἐργασθεὶς ἐν τῷ ἀθα-
νάτῳ τούτῳ ιδρύματι τοῦ μεγάλου Ζάππα
κατὰ τὰ πέντε ἔκα τῆς ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίας μου
ὑπὸ τὴν λελογισμένην διευθυνσίην σου δυνα-
τὸν νὰ θεωρηθῶ ὡς συνενδιαφερόμενος εἰς
τὸ ἔργον σου καὶ κατ' ἀκολουθίαν τούτου
νὰ κριθῶ ὡς ἐξαίρων τὸ παιδευτικόν σου
ἔργον ἐξ ἀμέσου ἐνδιαφέροντος. Ἐν τοιαύτῃ
πιθανῇ περιπτώσει ἡ εὐμενὴς κρίσις μου
οὐδεμίαν θὰ εἶχε πραγματικὴν ἀξίαν καὶ
διὰ τοῦτο, καίπερ ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος,

θὰ περιορίσω σημαντικῶς τὸ θέμα τοῦ λόγου μου, ἀποκλείων αὐστηρῶς ἀπ' αὐτοῦ πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς συνήθειαι παρερμηνείας, ἀφοῦ ἄλλως αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονὸς τῆς ἐπὶ εἴκοσι πέντε συναπτὰ ἔτη διευθύνσεως τοῦ ιδρύματος τούτου ὑπὸ σοῦ καὶ τῆς ἀκμῆς, εἰς ἣν τοῦτο εὐρίσκεται, ἔτι δὲ καὶ ἡ ἀθρόα προσέλευσις τῶν πνευματικῶν σου τέκνων κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος σου εἶνε πλέον ἢ ἄμεσοι ἀποδείξεις τῆς γονίμου ἐργασίας, ἣτις ἐτελέσθη ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἡγουμένης σοῦ. Ἄλλ' ἐάν, ὡς ἀνωτέρω ἐδήλωσα, θὰ ἀπόσχῃ σκοπίμως τῆς ἐξάρσεως τοῦ παιδευτικοῦ σου ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ ἔργου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὀλόκληρον τὸν βίον σου ἀγογγύστως ἀφιέρωσας, ἀδυνατῶ ἐν τούτοις νὰ πράξω τὸ αὐτὸ προκειμένου περὶ ἀλλοτρίας ὅπως τῆς ἐκπαιδευτικῆς δράσεώς σου, δράσεως καθαρῶς διοικητικῆς, τὴν ὁποίαν σὺ μὲν βεβαίως ἐν τῇ μετριοφροσύνῃ σου προσεπάθησας νὰ κρύψῃς εἰς τὰ βάθη τῆς μνήμης σου, ἀλλ' εἰς τὸ Ζαπτεῖον οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ λησμονήσῃ... Σὲ βλέπω συνοφρουμένην καὶ προσατενίζουσάν με μετὰ σοβαρότητος καὶ οἶονεὶ ἐπιπλήττουσάν με διὰ τοῦ αὐστηροῦ σου βλέμματος· ἀλλ' αἱ ἐνδείξεις αὗται τῆς σιωπηλῆς ἐκ μέρους σου ἀποδοκίμασις τοῦ ἐγκαιριματός μου κατ' οὐδὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ μετατρέψωσι τὴν ἀκλόνητον ἀπόφασίν μου. Θὰ ὑπομνήσω γεγονότα πρὸ εἰκοσαετίας περίπου λαβόντα χώραν, γεγονότα ἀνυψώσαντά σε ἐν τῇ συνειδήσει τῶν ἀμερολήπτως κρι-

νόντων εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ὑπὲρ τοῦ προσφιλοῦς Ζαπτεῖου τελεσφόρων ἐργασθέντων. Ἴσως δὲν εἶνε παράτολμον, ἐὰν εἶπω ὅτι ἡ τότε τολμηρὰ ἐπέμβασίς σου ἔσωσε τὸ Ζαπτεῖον· ὡς κρίνωσι περὶ τούτου οἱ τὴν ἐπίλεκτον ταύτην ὁμήγουριν ἀποτελοῦντες, ἀφοῦ σὺ μετὰ δυσφορίας εὐνοήτου φαίνεσαι ἀποκρούουσα τὴν ὑπόμνησίν μου.

Λοιπὸν, Σεβασμιώτατε καὶ λοιπὴ εὐγενῆς ὁμήγουρι, τῷ 1893 ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ζαπτεῖου ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ θεωρηθῆται ἡ περαιτέρω λειτουργία αὐτοῦ οὐχὶ ἀπλῶς προβληματικὴ, ἀλλὰ καὶ ἀντικρυς ἀδύνατος. Ἐλλείμματα ἱλιγγώδη, προὑπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ καταπληκτικῶς ἔτεροβαρεῖς, φοβερὰ χρέη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ζαπτεῖου, ἐνδεκάμηνος ὅλη καθυστέρησις τῶν μισθῶν τοῦ προσωπικοῦ, ἔλλειψις πάσης οἰκονομικῆς πιστώσεως, ἀπειλαὶ δικαστικῆς καταδιώξεως ἐκ μέρους τῶν ἀνυπομονούντων πιστωτῶν αὐτοῦ, τοιαύτη ἐν ἀσθενεστάταις γραμμαῖς ἡ οἰκονομικὴ τοῦ Ζαπτεῖου κατάστασις ἀρχομένου τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1893—1894, κατάστασις τρέπουσα εἰς ἠτιολογημένην φυγὴν τοὺς πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποχωρούντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐκλεγομένους νέους Συμβούλους καὶ παρέχουσα εἰς τοὺς καλοθελητὰς ἀφορμὴν, ὅπως κροκοδείλια δάκρυα χέοντες ἐπὶ τῇ κατ' αὐτοὺς ἐπικειμένη ἀναστολῇ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ζαπτεῖου ὑποβάλλωσι διὰ τοῦ τύπου ἢ καὶ ἐν δημοσίαις συζητήσεσι προτάσεις καὶ γνώμας περὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἀντικαταστήσῃ τοῦτο νέου ἐκπαιδευτικοῦ

ιδρύματος. Ούτω τὸ ὄραϊον ὄνειρον τοῦ Ζάππα ἐθεωρεῖτο τότε ὡς ὀλοσχερῶς διαλυθὲν καὶ οἱ κληροὶ τῆς διανομῆς τῶν ἱματίων τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου ἦσαν ἤδη ἔτοιμοι...

Μικροῦ δεῖν καὶ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ὁ μύχιος οὗτος πόθος τῶν φαινομενικῶς ἐποδυρομένων ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ταύτῃ συμφορᾷ καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ μεγάλου Ζάππα θὰ ἐποτιζέτο καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τάφῳ τὸ πικρότατον ποτήριον τῆς ἀπογοητεύσεως ἐπὶ τῇ ἀποσβέσει τοῦ γλυκυτάτου τῶν πόθων αὐτοῦ. Ἄλλ' ἄλλως ἔδοξε τῇ θείᾳ Προνοίᾳ. Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ χώρῳ, ἐν αὐτῷ τῷ Ζαπτεῖῳ, νεαρὰ πλὴν ἔμπλεως ἐσωτερικῆς δυνάμεως καὶ σθένους, ἐνθουσιώδης ἰέρεια τοῦ τεμένουσ τῶν Μουσῶν, ἐκράτει διὰ τῆς στιβαρᾶς ἐν τῇ λεπτοφυΐᾳ αὐτῆς χειρὸς τοὺς οἴακας τῆς πνευματικῆς ταύτης ὀλκάδος ἢ σήμερον ἐορτάζουσα. Ἀποφοιτήσασα τῷ 1879 ἐν τῇ πρώτῃ τότε ἀπολυθείσῃ ἀπὸ τῆς Σχολῆς τάξει καὶ διὰ τοῦτο καὶ **πρωτότοκος** θυγάτηρ τοῦ Ζαπτείου ἀποκληθεῖσα, διδάξασα ἐν αὐτῷ ὡς ἀπλῆ διδασκάλισσα μετὰ τὰς ἐν Εὐρώπῃ παιδαγωγικὰς σπουδὰς αὐτῆς ἀπὸ τοῦ 1883, διορισθεῖσα ὑποδιευθύντρια αὐτοῦ τῷ 1885 καὶ ἀνυψωθεῖσα εἰς τὴν θέσιν τῆς πρώτης οἰακοστροφου τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τοῦ Ζαπτείου σκάφους τῷ 1888, ἐξελέγη ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ὡς τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς πρὸς σωτηρίαν τῆς δεινῶς κλυδωνιζομένης ὀλκάδος. Καὶ τὸ ἔσωσεν.

Ἄνελαβε μετ' ἀξιοθαυμάστου θάρρους καὶ αὐτὴν τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν αὐτοῦ. Εἰργάσθη ὡς γίγας, ἐπάλαισεν ὡς προταθλη-

τῆς, ὑπέμεινεν ἀγογγύστως τὰ πάντα, ἠγρύπνησεν ὅπως δέον ν' ἀγρυπνώσιν ἐκεῖνοι, «οἷς λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσα μέμηλεν», ἔταλαιπωρήθη, ἀλλ' ἐν τέλει ἐνίκησε νίκην περιφανῆ. Εἶδε τότε μετὰ τοῦ ἐξ ὀφφικίου διορισθέντος προσωρινοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν Σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν Ἀγίων Ἰωαννίνων Γρηγορίου, νῦν δὲ Ἀγίου Ἡρακλείας, τοῦ πρὸ ἐτῶν εἰς Κύριον ἀποδημήσαντος Μηθύμνης Γλυκᾶ καὶ τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς Εὐαγγέλου Ἀμαξοπούλου, Συμβουλίου, ὅπερ ὁμολογουμένως περιέβαλεν αὐτὴν διὰ τῆς ἀμερίστου αὐτοῦ στοργῆς καὶ ἐμπιστοσύνης, εἶδε, λέγω, τὸ προσφιλέστατον αὐτῇ Ζάππειον ὀλονὲν ἀναδύον καὶ ἐπιπλέον ἐπὶ τῶν ἀπειλούντων νὰ καταποντίσωσιν αὐτὸ μαινομένων κυμάτων, παλαῖον νικηφόρος πρὸς ταῦτα ἐκ τοῦ συστάδην, παρακάμπτον τοὺς ἀφροστεφεῖς σκοπέλους, τοὺς ἀποκρύπτοντας μεθ' ὑποχθονίου δεξιότητος τὴν εἴσοδον τοῦ σωτηρίου λιμένος καὶ τέλος μετὰ διετῆ ὄλον ἀγῶνα, τοῦ ὁποίου τὸ μεγαλεῖον μόνον οἱ ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθήσαντες τὴν πρωτοφανῆ ταύτην πάλιν δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι δεόντως, τῷ 1895, ὅτε καὶ ἐθεώρησε λήξασαν τὴν πρόσθετον διοικητικὴν θητείαν αὐτῆς, ὠδήγησε τὴν τέως ἐγκαταλειμμένην εἰς τὴν τύχην αὐτῆς παιδευτικὴν ὀλκάδα εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας. Τὸ οἰκονομικὸν ἰσοζύγιον τοῦ Ζαπτείου εἶχεν ἐπιτευχθῆ.

Ἦ, σὲ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε, ἔλλογιμωτάτη φίλη κυρία διευθύντρια, ἐν τῷ ἔργῳ. Οὐδέ-

ποτε θά λησμονήσω τὸ ζωηρὸν καὶ φωτοβό-
λον σου βλέμμα, βλέμμα ἐκπροσωποῦν τὸ
ἀκατάβλητον ἐνδόμυχον θάρρος σου καὶ τὴν
βαθεῖαν αὐτοπεποιθήσιν σου ἐπὶ τὴν ἐπιτυ-
χίαν τοῦ ἀναληφθέντος ἀγῶνος. Οὐδ' ἐπὶ
στιγμὴν ἐδειλίασας, οὐδὲ ἠνείχεσο κἄν νὰ
τεθῆ ὑπὸ οἰουδήτινος ἐν ἀμφιβόλῳ τὸ δυνα-
τὸν τῆς πραγματοποιήσεως τῆς πεποιθήσεώς
σου ὅτι «τὸ Ζάππειον προώριεται νὰ ζήσῃ
καὶ θά ζήσῃ». Ἡ ἀκράδαντος αὕτη αὐτοπε-
ποιθήσιν σου ἐπὶ τὴν ἰσρότητα καὶ τὴν ἀναμ-
φίβολον ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου ἐγχειρήμα-
τος, πρὸ τοῦ ὁποίου εἶχον δειλιάσει πολλοὶ
κατὰ τε τὴν ἡλικίαν πρεσβύτεροι καὶ τὴν βιο-
τικὴν πείραν ὑπέρτεροι, αὐτοπεποιθήσεις, ἥτις
ἦτο εἶδος ἰερᾶς ἀθυποβολῆς, παρέσυρεν, ὡς
εἰκός, τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Αἱ τέως
ἀδρανοῦσαι χεῖρες ἐκινήθησαν, διότι καὶ ὁ
ἐνθουσιασμὸς εἶνε νόσος μεταδοτικὴ, ὅπως
καὶ ὁ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος ἀπελισμός.
Συνέβη δὲ τότε τὸ φαινομενικῶς μόνον παρά-
δοξον τόδε, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ μόλις χθὲς
ἀποφαινόμενοι μετὰ στόμφου περὶ τοῦ ἀδυ-
νάτου τῆς σωτηρίας τοῦ Ζαπείου, αὐτοὶ
ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπεδοκίμαζον διαρρήδην τοὺς
παραιτουμένους ἐκ τῶν ἐκλεγομένων νέων
Συμβούλων μὲ τὴν κατὰ τὸ φαινόμενον ἀυ-
στηρῶς λογικὴν φράσιν «ἔχουν δίκαιον νὰ
μὴ θέλουν νὰ εἶνε αὐτοὶ οἱ νεκροθάπται τοῦ
Ζαπείου», ἐζήτουν ἤδη νὰ τεθῶσι παρὰ τὸ
πλευρόν σου, διαβεβαιοῦντες τοὺς πάντας ὅτι
αὐτοὶ οὐδέποτε εἶχον ἀπελπισθῆ περὶ τοῦ
αἰσίου μελλοντος αὐτοῦ. Τόσον εὐκόλως πάρα-
σύρει πρὸς τὰς ἀντιθέσεις τοὺς ἄνευ ψυχικοῦ

ἔργματος καιροσκόπους ἢ συντελεσθεῖσα ἐπι-
τυχία!

Καὶ ταῦτα μὲν τότε. Σήμερον δέ, ὅποτε
τὴν τότε ὑπόξανθον κόμην σου ἔσπευσεν ὁ
χρόνος νὰ βάψῃ, προώρως κἄπως, διὰ τοῦ
ἀγνοτάτου τῶν χρωμάτων αὐτοῦ, καὶ τὸ
ἄλλοτε σπινθηροβολοῦν βλέμμα ἀντικατέ-
στησε τὸ γαληνιαῖον καὶ ἤρεμον φῶς, ὅπερ
ἐκλύεται ἀπὸ τῆς πεφωτισμένης διανοίας καὶ
τῆς ἀσπίλου καρδίας σου, σήμερον, κατὰ τὴν
ἐπισημοτάτην ταύτην στιγμὴν, ἐπίτρεψον εἰς
ἐμὲ τὸν ἐκπροσωποῦντα τὴν γνώμην καὶ τὰ
συναισθήματα σύμπαντος τοῦ διδάσκοντος
προσωπικοῦ τοῦ Ζαπείου, εἰς ἐμὲ τὸν εὐτυ-
χήσαντα νὰ παρακολουθήσω τὴν ἐν αὐτῷ
δρασίῃ σου ἀπ' αὐτῶν τῶν πρωτολειῶν σου,
ἐπίτρεψόν μοι, λέγω, τὸ μὲν νὰ ζητήσω τὴν
συγγνώμην σου, εἰάν ἐνόμισα καθήκον ἐπι-
βαλλόμενόν μοι ν' ἀνασύρω ἐν μέρει τὸν
βαρὺν πέπλον τὸν ἀποκρύπτοντα τὴν ἐν τῷ
ἀπωτέρῳ παρελθόντι εὐεργετικὴν δρασίῃ σου,
προσβάλλων οὕτως ἀκουσίως τὴν ἐγνωσμέ-
νην μετριοφροσύνην σου, τὸ δὲ νὰ εὐχηθῶ
ἀπὸ βάθους ψυχῆς ὑπὲρ τῆς ἐπὶ μακροὺς ἔτι
ἐνιαυτοὺς παραμονῆς σου ἐν τῇ δεξιᾷ οἰακο-
στροφίᾳ τοῦ εὐπλοῦντος νῦν σκάφους τοῦ
Ζαπείου, ὅπερ ἐγνώρισε πάντοτε νὰ γεραίρῃ
καὶ νὰ τιμᾷ προσηκόντως τοὺς ἀληθεῖς καὶ
εὐσυνειδήτους σκαπανεῖς τοῦ πνεύματος καὶ
τῆς καρδίας.

Εἶθε νὰ ζήσης ἐπὶ μήκιστον συνεχίζουσα
τὸ πολύτιμον ἀνθρωπιστικὸν ἔργον σου!

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

κ. ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ

ἔξ ὀνόματος τῆς Κοσμητείας τοῦ Ζαπτείου.

Ἡ ἀξιότιμος Κοσμητεία ἀναθέτουσά μοι τὴν ἡδυτάτην ἐντολὴν τῆς ἐκφράσεως τῶν αἰσθημάτων αὐτῆς τῇ ἐπαξίως ἰθυνοῦση τὸ σεμνοπρεπὲς τοῦτο τῶν Ζαπτείδων σκάφος ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι αὐτῆς οὐδόλως ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν τε ἔλλειψιν τῆς ρητορικῆς μου δεινότητος καὶ τὴν ἐλαχίστην μου ἱκανότητα, ὅπως ἀνέλθω εἰς τὸ πρέπον ὕψος πρὸς ἐξύμνησιν τῶν ἀρετῶν τῆς ἐν τῷ καθήκοντι διαπρεψάσης καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ ἡμῶν ἐξεχούσης κ. Εὐθαλίας Ἀδάμ. Ζητῶ ἐπὶ τούτῳ συγγνώμην, καίτοι ἐνδομύχως χαίρουσα, διότι ἡ καρδία μου πλήρης θαυμασμοῦ καὶ φίλτρον πρὸς τὴν ἐπαξίως διευθύνουσαν τὸ ἱερὸν τοῦτο καθίδρυμα δυάδα, δράττεται τῆς εὐκαιρίας, ὅπως καὶ διαπρυσίως διὰ τῶν χειλέων μου ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματα ταῦτα καὶ μὲ ὄλην τὴν εἰλικρίνειαν προσκαλέσῃ τὸ σεβαστὸν ἀκροατήριον νὰ ἀποδώσῃ αὐτῇ τὸ αὐτὸ φίλτρον, τὸν αὐτὸν θαυμασμόν.

Ἀναλογιζόμενός τις τοὺς ἀκαμάτους μό-

χθους, οὓς πᾶσα μήτηρ καταβάλλει πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ ἀνατροφὴν τῶν τέκνων αὐτῆς, τὸς ἀπείρους συγκινήσεις, ὡς αὕτη δοκιμάζει καὶ τὰς εὐθύναις, ὡς ἐν τῷ στενῷ αὐτῆς οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἀναδέχεται, ἐκπλήσεται πρὸ τοῦ μεγέθους τῶν μόχθων, τῶν συγκινήσεων καὶ τῆς εὐθύνης τῶν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἑτῶν ἀναλαβουσῶν τὰ καθήκοντα ὑπερετρακοσίων τέκνων μητέρων, ἐμφορουμένων δὲ οὐχὶ ὑπὸ, οὕτως εἰπεῖν, ἐμφύτου ἀφοσιώσεως γονέων πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς καθαρᾶς αὐταπαρνήσεως ἐν τῇ εὐσυνειδήτῳ ἐξασκήσει ἱεροῦ κοινωνικοῦ καθήκοντος, δαψιλεύουσαι τὰς νοθεσίας καὶ φροντίδας αὐτῶν, πλήρεις ἀφοσιώσεως, πᾶντοτε ταπειναὶ καὶ πρόθυμοι εἰς πάντα καὶ πρὸ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἔργου αὐτῶν ἐπιζητοῦσαι τὴν ἀμοιβὴν ἐν τῇ μελλούσῃ εὐτυχίᾳ καὶ τῇ ἐπιζομένη εὐγνωμοσύνῃ τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐταῖς πληρώματος.

Καὶ οὕτω, φιλιτάτη Κυρία Ἀδάμ, στηρίξουσα τὸν στιβαρὸν ὑμῶν βραχίονα ἐπὶ τῆς ἐπίσης πρωταγωνιστούσης Κυρίας Στρούβαλη καὶ ἐπὶ τοῦ προθύμως καὶ μετὰ ζήλου συμπράττοντος ἀξιεπαίνου ὑμῶν ἐπιτελείου, ἀναπτύσσετε ἐν ταῖς τρυφεραῖς ψυχαῖς τῶν ἐμπιστευθεισῶν ὑμῖν ὑπάρξεων τὴν σταθερὰν ἐλπίδα τῆς εὐτυχίας διὰ τῆς ἀρετῆς, τῆς εὐημερίας διὰ τοῦ καμάτου, τῆς ἀμοιβῆς διὰ τῆς θελκτικῆς ἀπολαύσεως, ἣν παρέχει ἡ ἐκπλήρωσις καλῶς ἐννοουμένου καθήκοντος. Τὸ ἴνδαλμα ὑμῶν θὰ μείνῃ ἀνεξίτηλον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν εὐγνωμόνων μαθητριῶν Σας, ὡς ἔμεινεν ἤδη ἐν ταῖς καρδίαις τῶν

μητέρων αὐτῶν καὶ ὡς προθύμως σήμερον ἡμεῖς αἱ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἀξιοθαύμαστον ὑμῶν δρασίην ἐπιβλέπουσαι σᾶς ἀπονέμομεν τὰς ἀπεριορίστους ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ τὸν παμπηφεὶ ὑμῖν ὀφειλόμενον ἔπαινον.

Οὐδὲν βεβαίως τὸ τέλειον ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτῳ, πλὴν ἡ πρόοδος βαδίζει γιγαντιαίοις βήμασιν, ὅταν καθοδηγῆται ὑπὸ χειρὸς ἐργάτου εἰς αὐτὴν ἀτενίζοντος μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι «τάχ' αὐριον ἔσεται ἄμεινον».

Τῇ Κοσμητεῖα τριπλοῦν νῦν ἔτι ὑπολείπεται καθήκων, νὰ ἐκφράσῃ δηλαδὴ μίαν εὐχὴν, ὅπως ἡ θεία πρόνοια ἀξιώσῃ τὴν ἐλλογιμον Κυρίαν Ἀδὰμ νὰ ἐορτάσῃ ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας καὶ τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτῆς πρὸς δόξαν τῆς ἰδίας, τῶν ἐμπιστευθεισῶν αὐτῇ κορασίδων, μελλουσῶν μητέρων, καὶ ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους ἡμῶν· μίαν εὐχαριστίαν πρὸς τοὺς ἀθρόως σπεύσαντας νὰ τιμήσωσι τὴν ἐορτὴν ταύτην καὶ πάντας τοὺς ἐπιδειξάντας, ὅτι διατηροῦσιν ἀκμαῖον τὸ πρὸς τὸ Ζάππειον ἐνδιαφέρον καὶ πολλὴν τὴν ἀγάπην· καὶ τέλος μίαν δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ γενναίου ἱδρυτοῦ τοῦ ἱεροῦ τούτου καθιδρύματος Κωνσταντίνου Ζάππα, οὗ ἡ μνήμη ἔσεται αἰωνία!

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

τῆς κ. Ε. Χ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ἐξ ὀνόματος τῶν ἀρχαίων μαθητριῶν.

Τὸ Ἐθνικὸν Ζάππειον, τὸ σεμνὸν τοῦτο ἴδρυμα τοῦ ἀοιδίμου καὶ μεγαλόφρονος Κωνσταντίνου τοῦ Ζάππα, δὲν τελεῖ σήμερον συνήθη σχολικὴν ἐορτήν.

Αἱ εὐγνώμονες Ζαππίδες ἐν ἐκδηλώσει ἀληθοῦς χαρᾶς σεμνοπρεπῶς καὶ πανδήμως ἐορτάζομεν τὴν ἐπισφράγισιν τῆς εἰκοσιπενταετοῦς εὐδοκίμου διευθύνσεως τῆς ἐλλογίμου κ. Εὐθαλίας Ἀδὰμ, ἡμῶν δὲ σεβαστῆς καὶ πεφλημένης πνευματικῆς μητρός.

Εἶναι βέβαιον, ὅτι θὰ προσκρούσωμεν εἰς τὴν ἐγνωσμένην μετριοφροσύνην τῆς προσφιλοῦς τοῦ Ζαππείου Διευθυντρίας, ἐν τούτοις δὲν ἀντέσχομεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς καρδίας μας ὅπως, ἱερὸν ἐπιτελοῦσαι καθήκων, συνέλθωμεν καὶ συνεορτάσωμεν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάμνησις θὰ μείνῃ ἀνεξίτηλος εἰς τὴν ψυχὴν πάντων ὅσοι ἠτύχησαν νὰ προσέλθουν.

Πρὸς τὸ σεβαστὸν πρόσωπον τῆς ἀγαπητῆς τοῦ Ζαππείου διευθυντρίας αισθάνονται ἄπειρον στοργὴν καὶ εὐγνωμοσύνην *πᾶσαι αἱ Ζαππίδες*, τόσῳ αἱ μαθητεύουσαι ἤδη, ὅσῳ καὶ αἱ πρὸ πολλοῦ ἐγκαταλείψασαι τὰ μαθητικά ἐδῶλια καὶ εἰς τὴν βιοτικὴν πάλην ἀπολυθεῖσαι. Πρὸς πάσας ἀνεξαιρέτως ὑπῆρξεν ἀληθῆς μήτηρ ἐνάρετος καὶ φιλόστοργος, ἔγχα-

ράτιουσα εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν μετὰ μητρικῆς ὄντως στοργῆς καὶ μερίμνης τὴν ἀρετὴν, τὴν ὁποῖαν ἢ ἰδίᾳ καθ' ὅλον τὸν βίον αὐτῆς ἐνασκεῖ.

Τὸ *Ζάππειον* ὀφείλει εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν προσφιλῆ πρωτότοκον αὐτοῦ θυγατέρα, τὴν ἀγαπήσασαν καὶ τιμήσασαν αὐτό. Ὄφείλει εὐγνωμοσύνην εἰς αὐτήν, ἢ ὁποῖα διὰ τῆς εὐρείας αὐτῆς μορφώσεως, τῆς μακρᾶς παιδαγωγικῆς τῆς πείρας καὶ τοῦ ἐναρέτου αὐτῆς βίου, ἀνέδειξε τὸ *Ζάππειον* καὶ κατέστησε τὸ ἀνώτερον φυτώριον τῆς σπουδαζούσης θηλείας νεότητος.

Γενομένη δὲ μεγάλη παιδαγωγὸς καὶ διδάσκαλος τῶν Ἑλληνίδων μαθητριῶν, τὰς ὁποίας ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὀλόκληρον χειραγωγεῖ, ἑλληνοπρεπῶς δὲ διαπλάττει καὶ μορφώνει ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τούτῳ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς πνευματικῆς μορφώσεως, ἀπέκτησεν ἰσχυρὰ καὶ *ἀνεξίτηλα δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Γένους.*

Σεβαστὴ καὶ προσφιλὴς τοῦ ἀγαπητοῦ Ζαπείου Διευθύντρια, σήμερον δι' ἐμοῦ, ἀδεξίας λογοπλόκου, αἱ Ζαπίδες, τὰ προσφιλῆ ὑμῶν τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐπὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν περιόδους ἐγαλουρήσατε μὲ τὰ ἱερὰ νάματα τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἐκφράζουσιν ὑμῖν τὰ θερμότερα αὐτῶν συγχαρητήρια.

Αἱ Ζαπίδες, προσφέρουσα ὑμῖν ἐλαχίστην ἀνάμνησιν τῆς εὐσήμεου ταύτης ἡμέρας, εὔχονται ὅπως ἐπὶ μακρὰν ἀκόμη σειρὰν ἐτῶν ὑγιῆς καὶ ἀκαταπόνητος ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ὑμῶν ἔργου ἐξακολουθήτε μοχθοῦσα τὸν εὐγενῆ καὶ κοινωφελῆ ἀγῶνα τῆς μορφώσεως τοῦ πνεύματος, τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἤθους τῶν Ἑλληνίδων.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

τῆς μαθητρίας δὸς Ρ. ΒΟΥΡΓΑΖΛΗ

ἔξ ὀνόματος τῶν νῦν μαθητριῶν τοῦ Ζαπείου.

Τελευταῖα προσερχόμεθα μετὰ καρδίας παλλούσης ὑπὸ χαρᾶς καὶ συγκινήσεως τὰ εἰσέτι ἐν τοῖς μητρικοῖς κόλποις Σου γαλουχούμενα πνευματικὰ τέκνα, ὅπως συμπανηγυρίσωμεν τὴν μεγάλην ταύτην καὶ εὐφρόσυνον ἑορτὴν τῆς εἰκοσιπενταετοῦς διευθύνσεώς Σου. Εἰς ἐμὲ δ' ἔλαχε τὸ τιμητικὸν καθήκον, ὅπως ἔξ ὀνόματος τῶν συμμαθητριῶν μου προσφωνήσω εὐλαβῶς Σέ, τὴν γεραρὰν ἡμῶν πνευματικὴν μητέρα.

Τεῖνον, σεβαστὴ μητέρα, εὐμενὲς τὸ οὖς Σου πρὸς τὴν ψελλίζουσαν μὲν, ἀλλὰ καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς καρδίας λαλοῦσαν γλωσσάν μου. Εἶνε πολὺ δύσκολον τὸ ἀνατεθέν μοι ἔργον· ἀμοιρῶ λέξεων καὶ φράσεων, δεσμεύεται ἢ γλωσσά μου καὶ ἀμηχανῶ νὰ ἐκφράσω τὴν κατακλύζουσαν τὴν καρδίαν ἡμῶν ἄδολον χαρὰν ἐπὶ τῇ εὐσήμεῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ. Ἄλλὰ πρὸς τί ἢ εὐγλωττία; Μήπως τὸ βλέμμα τῶν τόσων μαθητριῶν Σου, τὰς ὁποίας ὡς ἰδίας θυγατέρας διεπαιδαγώγησα; καὶ ἐξεπαιδευσας καὶ εἰς τὰς ὁποίας μετὰ πολλοῦ κόπου τὸ

εὐ ζῆν ἔδωκας, δὲν λαλεῖ εὐγλωττότερον παν-
τὸς λόγου; Εἰς τὰ ὄμματα αὐτῶν ἀναγινώ-
σκεις τὴν χαρὰν καὶ συγκίνησιν, τὴν εὐγνω-
μοσίην καὶ στοργὴν τῶν.

Ἐπὶ ἡμᾶς ἀληθῆς μήτηρ καὶ σύμ-
βουλος. Σὺ εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν ἐνεστάλα-
ξας τὸν ἀληθῆ καὶ ἅγιον ὑπὲρ πατρίδος ἐνθου-
σιασμόν. Σὺ ἐνέπνευσας τὴν πρὸς τὰ γραμ-
ματα λατρείαν τῆς ἑλληνίδος, ἐπὶ εἰκοσιπεν-
ταετίαν ὅλην ἤδη διευθύνουσα τὸν τηλαυγῆ
τοῦτον ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν φάρον, τὸ ἀγλαὸν
τοῦτο τῶν μουσῶν ἐνδιαίτημα, τὴν ἱερὰν ταύ-
την τῶν γραμμάτων καὶ τῆς μορφώσεως ἀκρό-
πολιν, τὸ προσφιλὲς ἡμῖν Ζάππειον.

Δικαίως σεμνύνεται σήμερον ἐπὶ Σοὶ τὸ
ἔθνος ἅπαν, ἅπας ὁ Ἑλληνισμός, ὑπὲρ τῶν
θυγατέρων τοῦ ὁποίου ἐμόχθησας καὶ δλοψύ-
χως ἀφιερῶθης. Ἐπὲρ πάντα ἄλλον Σὺ
ἠσθάνθησας καὶ αἰσθάνεσαι τὴν γλυκεῖαν εὐφρο-
σύνην, τὴν καταλαμβάνουσαν τὴν ψυχὴν ἐκεί-
νου, ὅστις μετ' αὐταπαρησίᾳ ἀφοσιούται
ὑπὲρ τῶν ἄλλων. Μετὰ θάρρους προσβλέ-
πουσα πρὸς μόνην τὴν ἀρετὴν ἀείποτε ἐτά-
χθης ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτῆς καὶ τοῦ κατή-
κοντος καὶ διὰ τοῦτο ἡ νίκη ἐπέστειπε πάν-
τοτε τὰ βήματά Σου.

Ἐπὶ ἡμᾶς καὶ ὑπάρχεις διὰ τὰς μαθητείας
Σου ἰσχυρὰ δρῶς, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κισσὸς
τῆς παιδικῆς ψυχῆς δύναται εὐτόλμως νὰ
προσερριθῆ καὶ εὖρη ὑποστήριξιν ἀείποτε
ἀναρριχώμενος πρὸς τὰ ἄνω.

Διὰ τε τοῦ λόγου καὶ παραδείγματος ἔδει-
ξας πάντοτε, ὅτι κατέχεις τοὺς τρεῖς σπου-
δαιοτάτους παράγοντος παντὸς ἀληθινοῦ διδο-

σκάλου, ἀγάπην πρὸς τὴν νεολαίαν, ἀνθρω-
πισμὸν καὶ δικαιοσύνην. Διὰ τῆς πρὸς τὴν
νεολαίαν ἀγάπης κατώρθωσας ν' ἀποκτήσης
βαθεῖαν αὐτῆς ἀντίληψιν καὶ ἔννοιαν· διὰ
τοῦτο καὶ ἡ θυμοσόφος κρίνουσα τρυφερὰ
τῶν μαθητριῶν ὁμάς ἀτενίζει πρὸς Σὲ μετὰ
θάρρους καὶ ἐμπιστοσύνης· διὰ τοῦτο καὶ
διατηρεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἀείποτε ζωη-
ρὸς ὁ σπινθὴρ τῆς πρὸς τὸ σεβαστὸν πρόσω-
πὸν Σου εὐγνωμοσύνης καὶ στοργῆς καὶ ἀφοῦ
αὐταὶ καταλίπωσι τὰ μαθητικὰ ἐδῶλια.

Πάντα πόνον καὶ πᾶσαν προσπάθειαν κατέ-
βαλες, ὅπως ἐνσπείρης εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν
τὴν πρὸς τὸν Θεὸν εὐσέβειαν, τὴν πρὸς τὸν
πλησίον ἀγάπην, τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν πατρί-
δα, τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτὰς σεβασμόν. Συναρ-
πάζουσα καὶ μεταρσιούσα τὸν νοῦν καὶ τὴν
ψυχὴν πρὸς τὸ ἅπλετον καὶ ἀνέσπερον φῶς
τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ ὠραίου, ἐθίζουσα ἡμᾶς,
ἵνα ὑποφέρωμεν μεθ' ὅσων ὑποφέρουσιν, ἀγω-
νιῶμεν μεθ' ὅσων ἀγωνιῶσι, χαίρωμεν μεθ'
ὅσων χαίρουσι· ἐδίδαξας νὰ αἰσθανώμεθα
ἀληθινὴν χαρὰν ἐπὶ τῇ ἐκκληρώσει τοῦ κατή-
κοντος, τὴν δὲ πρὸς τὸν Θεὸν εὐσέβειαν νὰ
θεωρῶμεν ὡς κορωνίδα καὶ στέφανον τῆς
γυναικειᾶς ἀρετῆς.

Εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος ἀποβλέ-
πουσα, ἀπευθύνεσαι μᾶλλον πρὸς τὴν καρ-
δίαν ἢ εἰς τὸν νοῦν. Ἐπὲρ τῶν μαθητριῶν
Σου, ὡς ἄλλη φιλόστοργος μήτηρ, ἐπεδεύω-
ξας πάντοτε ἀληθῆ καὶ ὑγιαινουσαν παιδείαν,
ἐξ ἧς πηγάζουσιν αἱ θερμοβόλοι τῆς δικαιοσύ-
νης καὶ φιλοπατρίας ἀκτῖνες, παιδείαν, ἐξ ἧς
ἀπορρέουσι τὰ ζωογόνα τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ

ἀλληλεγγύης,νάματα, παιδείαν τέλος, ἥτις συγκεντροῖ ἐν αὐτῇ ὄλην τὴν αἴγλην, ἣν ἐσκόρπισεν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἢ θεία πρὸς τὸν ἄνθρωπον παρακέλευσις τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης.

Νήπια παρέλαβες ἡμᾶς ὡς τὴν οὐραγοῦσαν ταύτην τῶν μικρῶν συμμαθητριῶν μας φάλαγγα καὶ χειραγωγούσα μητρικῶς προσβίβασας μέχρι τῆς ἐπικειμένης ἀπολύσεως, ἵνα διαδεχθῶσιν ἡμᾶς ἄλλαι, ὡς καὶ ἡμεῖς ἠκολουθήσαμεν τὰς κόσμούσας ἤδη τὴν κοινωνίαν ὁμιλητρίας Σου. Καὶ οὕτω κατὰ τὴν εἰκοσιπενταετη δρᾶσιν τῆς ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ, τῇ ἐξανθρωπιστικῇ ταύτῃ ἐστία, ὑπερόχου διευθύνσεώς Σου ὑπῆρξας ὁ σπουδαιότερος παράγων καὶ μοχλὸς τῆς παιδεύσεως καὶ μορφώσεως ὀλοκλήρων γενεῶν, ἔχουσα ὡς πανίσχυρον πρὸς τοῦτο μέσον τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας Σου καὶ τὸ πρὸς τὴν νεολαίαν στοργικόν Σου ἐνδιαφέρον.

Τὸ ὄνομά Σου εἶνε διὰ τοῦτο βαθέως κεχαραγμένον ἐν τῇ καρδίᾳ πασῶν τῶν μαθητριῶν Σου καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν φέρεται καὶ θὰ φέρεται αἰετοτε εὐφημούμενον.

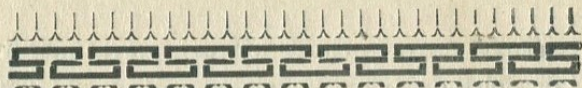
Ἄλλ' ὅσα καὶ ἂν εἴπη ἢ γλῶσσα, οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκφράσῃ ὅ,τι αἰσθάνεται ἡ καρδία· τοῦτο μόνον δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι ἡ εὐγνωμοσύνη ἡμῶν θὰ παραμένη πάντοτε νεάζουσα καὶ ἀναλλοίωτος, εἰς δὲ τὰ χεῖλη μας θὰ ἐπανθῇ εὐώδης καὶ ἀγνή ὑπὲρ Σοῦ ἢ προσευχή μας.

Θεὲ Πανάγαθε, ὁ ἐκ παίδων νηπίων καὶ θηλαζόντων προσδεχόμενος αἶνον, ἐπάκουσον καὶ τῆς ποικιλίσεως ἡμῶν. Φρούρει καὶ

φύλαττε τὴν χουστὴν ἄλυσιν τῶν ἡμερῶν τῆς φιλοστόργου ἡμῶν μητρός· σκέπε ὑπὸ τὴν κραταιάν Σου αἰγίδα τὴν πολύτιμον Αὐτῆς ζωὴν καὶ εὐδόκησον, ὅπως ἐπὶ πολλὸς ἐτῶν περιόδους ἐξάρχη τῆς ἐνδόξου ταύτης σχολῆς, ἐμψυχούσα διὰ τοῦ ἀκαμάτου ζήλου καὶ τῆς ἀρετῆς τὴν μαθητιῶσαν ναιολαίαν. Ἡμᾶς δὲ ἀξίωσον, ὅπως πραγματοποιήσωμεν τὰς χρηστὰς αὐτῆς ἐλπίδας καὶ φανῶμεν ἀντάξια τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν, οὓς ὑπὲρ ἡμῶν καταβάλλει . . .

ἰσχυρῶς ἐκτρέφει καὶ ἐκτρέφει
αὐτὴν ὡς τὴν οὐραγοῦσαν ταύτην
τῶν μικρῶν συμμαθητριῶν μας
φάλαγγα καὶ χειραγωγούσα μητρικῶς
προσβίβασας μέχρι τῆς ἐπικειμένης
ἀπολύσεως, ἵνα διαδεχθῶσιν ἡμᾶς
ἄλλαι, ὡς καὶ ἡμεῖς ἠκολουθήσαμεν
τὰς κόσμούσας ἤδη τὴν κοινωνίαν
ὁμιλητρίας Σου. Καὶ οὕτω κατὰ
τὴν εἰκοσιπενταετη δρᾶσιν τῆς
ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ, τῇ ἐξανθρωπιστικῇ
ταύτῃ ἐστία, ὑπερόχου διευθύνσεώς
Σου ὑπῆρξας ὁ σπουδαιότερος
παράγων καὶ μοχλὸς τῆς παιδεύσεως
καὶ μορφώσεως ὀλοκλήρων γενεῶν,
ἔχουσα ὡς πανίσχυρον πρὸς τοῦτο
μέσον τὴν ἀγαθότητα τῆς καρδίας
Σου καὶ τὸ πρὸς τὴν νεολαίαν
στοργικόν Σου ἐνδιαφέρον.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΗΣ Α. Σ. ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ

Ἡ Α. Σ. ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ζαπτείου Ἁγ. Νικαίας κ. Βασίλειος προσεφώνησεν ἐξ ὑπογυίου τὰ ἑξῆς.

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κύριος Γερμανὸς ὁ Ἐ΄ ἐπευλογῶν τὸ μακρὸν, πολύμοχθον καὶ πολύτιμον παιδευτικὸν καὶ παιδαγωγικὸν ἔργον τῆς ἡμετέρας Ἐλλογιμότητος ἀπευθύνει πρὸς ὑμᾶς δι' ἑμοῦ τὸ σεπτὸν τοῦτο πατριαρχικὸν πιττάκιον.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΝ ΠΙΤΤΑΚΙΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ.
2608

Ἐλλόγιμε καὶ ἡμετέρα ἀγαπητὴ κατὰ πνεῦμα θύγατερ κυρία Εὐθαλία Ἀδάμ, Διευθύντρια τοῦ Ἐθνικοῦ Ζαπτείου Παρθεναγωγείου, Προσφιλὲς καὶ Ἐντιμε θύγατερ τῆς Ἐκκλησίας, χάρις εἶη τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Μετὰ χαρᾶς συμμετέχει εὐλογοῦσα καὶ ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἣν ἐπαινετῶς διωργάνωσεν ἡ πολυπληθὴς χορεία τῶν ἄχρι τοῦδε μαθη-

τριῶν πρὸς τιμὴν τῆς Ἐλλογιμότητος αὐτῆς ἐπὶ τῇ αἰσίως συμπληρωθείσῃ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς διευθύνσεως αὐτῆς. Ἡ ἐπὶ τέταρτον αἰὼνος ἐν ἀφοσιώσει ἐπιτέλεσις τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῇ καθηκόντων, τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀνωτέρου παρ' ἡμῖν τῆς θηλείας νεότητος ἐκπαιδευτηρίου καὶ ἡ αἰσία ἐπὶ τὸ τέρμα τοῦ εὐσήμου τούτου δολίχου τῆς ὑπηρεσίας ἄφιξις εὐάρεστον ἀποτελεῖ καὶ τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ ἀφορμὴν εἰς ἐκδήλωσιν τῆς πολλῆς αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐλλογιμότητα αὐτῆς ἐκτιμήσεως, ἣν οὐχ ἀπλῶς διὰ τὸ πολυετές, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ζηλωτὸν καὶ τὸ δόκιμον τῆς ὑπηρεσίας δικαίως ἡ Ἐλλογιμότης αὐτῆς ἐκτίσατο παρὰ τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ, μετὰ μυχίας ἀγαλλιάσεως ἐνωτιζομένη καὶ πληροφορομένη πάντοτε ἐκ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἀποστελλομένων κατ' ἔτος ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν περὶ τοῦ καλλικάρπου τῆς ἐργασίας τῆς συντελουμένης ὑπὸ τὴν ζηλωτὴν αὐτῆς διέθυσιν ἐν τῷ ἐθνικῷ ἐκπαιδευτικῷ φυτωρίῳ καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀγλαοῦ τούτου ἀποτελέσματος συμβολῆς τῆς Ἐλλογιμότητος αὐτῆς. Ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ τὸν δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας ἀπονέμοντες ἔπαινον τῇ Ἐλλογιμότητι αὐτῆς, ἐφ' οἷς ἄχρι τοῦδε μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως εἰργάσατο καὶ ἐμόχθησε, συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ συμπληρώσει

τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς διευθύνσεως αὐτῆς, ἐπευχόμενοι ἐν εὐχαίς καὶ εὐλογίαις ὀλοθύμως πᾶσαν καὶ εἰς τὸ ἐφεξῆς τιμήσσαν διάκρισιν δι' ἐπαξίων ἀγώνων ἐν τῷ τιμίῳ σταδίῳ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς καὶ πᾶσαν κραταίωσιν παρὰ Θεοῦ, παρ' οὗ καὶ τὰ ἔτη τῆς Ἐλλογιμότητος αὐτῆς εἶεν ὡς πλείστα, ὑγιεινὰ καὶ εὐφρόσυνα.

1914 Μαρτίου 23.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀπευθύνει πρὸς ὑμᾶς ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξ ἐχυτοῦ καὶ ἐκ μέρους τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἔθνους, διότι Ἔθνος καὶ Ἐκκλησία παρ' ἡμῖν ἀρρήκτως συνδέονται.

Ἐγὼ δὲ ταπεινὸς λειτουργὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς ἀπ' ἑμαυτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ζαππείου Ἐθνικοῦ Παρθεναγωγείου τὰς ἐπομένας ἀφελεῖς λέξεις. Θεωρῶ ἑμαυτὸν λίαν εὐτυχῆ, διότι παρίσταμαι εἰς τὴν λαμπρὰν καὶ ἐλληνοπρεπῆ ταύτην τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων πανηγυριν, καθ' ἣν ἐξόχως τιμᾶται καὶ βραβεύεται ὑπὸ τοσαύτης ἐκλεκτῆς ὀμηγύρεως, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ σύμπαντος τοῦ Ἐλληνισμοῦ, ἡ περὶ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς ἡμετέρας θηλείας νεότητος ἐξαιρετος ὑμῶν ἐπὶ τέταρτον ἑκατονταετηρίδος ἀρετῆ ὡς διευθυντρίας τοῦ κρατίστου τούτου τῶν μουσῶν τεμένους.

Ἡ πρὸς ὑμᾶς αὕτη τιμὴ εἶνε κατὰ πάντα σύμφωνος πρὸς τὴν ἀπ' αἰώνων εὐγενῆ διὰ

θεσιν τοῦ Ἑλληνος, ἵνα ἀναγνωρίζῃ καὶ πρεπόντως βραβεύῃ τὴν ἀρετὴν ὑφ' οἷαν δῆποτε μορφήν καὶ ἂν παρίσταται αὕτη. Ἡ τοιαύτη δὲ ἐλληνικὴ εὐγένεια συνετέλεσε τὰ μέγιστα, ἵνα παρὰ τοῖς Ἑλλησι θάλλῃ καὶ ἀκμάζῃ ἡ ἀρετὴ, πρὸ πάντων δὲ ἡ περὶ τὰς σπουδὰς καὶ τὰ γράμματα καὶ περὶ τὴν παιδείουσιν τῶν νεωτέρων γενεῶν. Καὶ οὕτως εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀθανάτους τοῦ Ἐλληνισμοῦ χρόνους ἄθλα προτίθεντο καὶ βραβεῖα καὶ στέφανοι ἐπεδαψιλεύοντο ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εἰς τοὺς μύστας τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας.

Καὶ ταῦτα μὲν γενικώτερον περὶ τῆς εὐπρεπειᾶς τῆς πανηγύρεως καὶ τιμῆς ταύτης πρὸς ὑμᾶς. Ἰδιαιτέρως δὲ ὀφείλω νὰ παρατηρήσω πόσον καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἀπὸ ἰδίας κρίσεως στέργω καὶ τιμῶ τὸ πολυτίμον παιδευτικὸν καὶ παιδαγωγικὸν ὑμῶν ἔργον. Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ μέχρι τοῦδε ἴδιον ἔχω πόθον πρὸς τὰς σπουδὰς καὶ τὰ γράμματα, περὶ πλείστου δὲ ποιοῦμαι τὴν ἐλληνοπρεπῆ μόρφωσιν τῶν νεωτέρων ἡμῶν γενεῶν. Συγχρόνως δὲ φρονῶ ὅτι ἡ παιδείουσις τῆς θηλείας νεότητος πλείστων ἀγαθῶν πρόξενος γίνεται τῷ ἡμετέρῳ Ἔθνει, πέποιθα δὲ ὅτι αἰετοτε ὁ Ἑλλην θὰ προάγῃται καὶ ἀκμάζει διὰ τῶν καλῶν μητέρων, διὰ τῶν καλῶν γυναικῶν, διὰ τῶν γνησίων καὶ ἐν τούτῳ Ἑλληνίδων.

Παρακολουθήσας δὲ καὶ μακρόθεν, ποικίλην δὲ πείραν λαθῶν τοῦ παιδευτικοῦ καὶ παιδαγωγικοῦ ἔργου τοῦ Ἐθνικοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου, διέγνων ὅτι ἐν αὐτῇ ὑπὸ τὴν πεπνυμένην διεύθυνσιν ὑμῶν, δεξιῶς τὰ

πάντα διαχειριζομένης, τὸ καθίδρυμα τοῦτο ἀπέβη εὐεργετικώτατον εἰς τὰ ἡμέτερα ἴδια καὶ κοινὰ πράγματα, δωροφορήσιν τσσαύτας ἀρίστας μητέρας καὶ οἰκοδεσποίνας καὶ τσσαύτας μυσταγωγούς τῆς θηλείας νεότητος καθ' ἅπασαν τὴν ἔκτασιν τῶν ἡμετέρων Παρθεναγωγείων.

Καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς δ' αὐτὸ ἀπὸ τινος παρακολουθῶν, ὁμολογῶ παρρησίᾳ καὶ δημοσίᾳ κηρύττω, ὅτι ἐν ὑμῖν εὗρε τὸ ἱερόν τοῦτο καθίδρυμα τὴν δόκιμον κατὰ πάντα διευθύντριαν, τὴν ἐπὶ τοσοῦτον μακρὸν χρόνον δοξάσασαν αὐτὸ καὶ καταστήσασαν κοινὸν ὑμῶν ἀγλάισμα. Καὶ εὐχομαι λοιπὸν ὀλοφύχως, καὶ ἡ εὐχή μου αὕτη ἀπευθύνεται καὶ ἐκ μέρους τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, καὶ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑθνους, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ζαππείου, ἵνα ἐπὶ μακρὸν ἔτι παρέχῃς τὴν πολύτιμόν σου συμβολὴν εἰς τὴν ἑλληνοπρεπῆ μόρφωσιν τῶν θυγατέρων τῶν Ἑλλήνων. Εἴθε δὲ θεία συνάρσει σὺ ἡ πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ καθιδρύματος τούτου, ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν δὲ ὄλην τσοσούτων θυγατέρων αὐτοῦ μήτηρ γενομένη, νὰ παρατείνῃς τὸ θεάρεστον καὶ ἑλληνοπρεπὲς ἔργον ἐπὶ μακρὸν, καρπουμένη ἐξ αὐτοῦ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω μνήμην παρ' ἅπασιν τοῖς γινώσκουσι νὰ τιμῶσι τοιοῦτους ἀοιδίμους ἄθλους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ

τῆς κ. ΕΥΘΑΛΙΑΣ ΑΔΑΜ

Ἐν τέλει ἡ κ. Ἀδάμ ἐν ἄκρᾳ συγκινήσει ἐξέφρασεν ἐξ ὑπογίου εὐχαριστίας ὡς ἐξῆς.

Διὰ τίνων λόγων, Σεβασμιώτατε, εὐγενεῖς κυρίαὶ καὶ κύριοι, διὰ τίνων λόγων, φίλοι καὶ φίλαι συνάδελφοι καὶ ἀγαπηταί μοι Ζαππίδες, θὰ δυνηθῶ νὰ ἐκφράσω ὅ,τι ἡ ψυχὴ μου αἰσθάνεται κατὰ τὴν ὥραν ταύτην; Ἐκπληκτος ἐκ τῆς λαμπρότητος καὶ ἐγκαρδιότητος τῆς ἑορτῆς καὶ βαθύτατα συγκινημένη, μόλις δύναμαι νὰ σᾶς ἀπευθύνω ἐν «Εὐχαριστῶ».

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας σᾶς εὐχαριστῶ. Εὐγνωμονῶ πάντας καὶ πάσας διὰ τὴν μεγάλην τιμὴν καὶ δι' ὅλας τὰς ἐνδείξεις τῆς στοργῆς εὐγνωμονῶ, διότι διὰ τῆς ἱερᾶς φωνῆς τῆς ἀγάπης με μεταφέρετε εἰς τὸ παρελθόν, τὸ ὁποῖον ἐγκλείει ὅ,τι εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ἠγάπησα καὶ ὅ,τι ἐπόθησα, τὰ ὥραιά μου ὄνειρα, τὰς ἀγνάς τοῦ πνεύματος ἀπολαύσεις, τὸν ἅγιον τῆς νεότητος ἐνθουσιασμόν, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν τῆς ἐπὶ τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς.

Αἱ χρονολογίαι, τὰς ὁποίας ἀνέφερον ὁ ἐλλόγιμος φίλος καὶ συνάδελφος κ. Βαλαμάκης, ἀντιπροσωπεύουσι σταθμούς τῆς

ζωῆς μου σημαντικούς, ἀφετηρίας εὐγενούς, ἀλλ' ἐπιπόνου δράσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ εἶχον τὴν ἀρωγὴν ἀνεκτιμητῶν συντελεστῶν πρὸς εὐόδωσιν τῶν ἱερῶν μου καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων· εἶχον πολύτιμα στηρίγματα τὴν ἐκτίμησιν, τὴν εὐμένειαν καὶ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῶν ἐκάστοτε σεβαστῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν φιλόστοργον σύμπραξιν τῶν μελῶν τῆς Κοσμητείας, τῶν εὐγενῶν δεσποινῶν, αἵτινες πλούσια πάντοτε ἐσκόρπισαν καὶ σκορπίζουσιν ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ τὰ ἐξαίρετα δῶρα τῆς ἀγαθότητος τῆς καρδίας, τοῦ κοινωνικοῦ κύρους καὶ τῆς ὑπερόχου μορφώσεως· εἶχον τὴν ἀπαράμιλλον ἀφοσίωσιν, τὸν ἀκάματον ζῆλον καὶ τὴν ἀδελφικὴν συναντίληψιν τῆς ὁμοτρόπου καὶ ὁμόφρονος συναγωνιστρίας μου καὶ φίλης Ὑποδιευθυντρίας κ. Ἑλένης Στρούβαλη, ἡ ὁποία μετὰ θαυμαστῆς ἐθελουσίας φέρεται μετ' ἐμοῦ τὰ δυσβάστακτα βάρη τῆς διευθύνσεως, τὴν σύνεσιν, τὰ φῶτα, τὴν πείραν καὶ τὴν στοργὴν τῶν πολυτίμων καὶ ἀγαπητῶν συναδέλφων μου, τὴν ἀμέριστον ἐμπιστοσύνην τῶν γονέων καὶ τὴν φιλοτιμίαν καὶ ἀγάπην τῶν φιλάτων μοι μαθητριῶν.

Εἰς τούτους τοὺς εὐγενεῖς παράγοντας ὀφείλεται ἡ τόσον τιμητικὴ δι' ἐμὲ ἡμέρα αὕτη. Ἐπιτρέψατέ μοι λοιπόν, φίλοι καὶ ἀγαπηταὶ συνάδελφοι, νὰ δώσω εἰς τὴν εὐσημον ταύτην ἑορτὴν τὴν ἀρμόζουσαν προσωνομίαν, καλοῦσα αὐτὴν οὐχὶ ἑορτὴν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς ἐμῆς διευθύνσεως, ἀλλὰ τῆς εὐόρκου συνεργασίας πάντων ἡμῶν καὶ

πασῶν, διότι τὸ συντελεσθὲν κατὰ τὴν διαρρεύσαντα εἰκοσιπενταετίαν ἔργον ἀντιπροσωπεύει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς μόχθους πάντων. Ἡ δάφνη τῆς νίκης δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὸν ἀρχηγόν· εἶνε κτῆμα ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν, διότι ὅλων τὸ ξίφος ἠμβλύθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ζαπτείου, πάντες καὶ πᾶσαι κατηναλώσαμεν ὑπὲρ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πολυτίμους δυνάμεις καὶ νεότητα.

Ἄλλ' ἡ καρδία μου, σεβαστὴ ὁμήγουρι, αἰσθάνεται τὴν ὥραν ταύτην τὴν ἀνάγκην νὰ τελέσῃ φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν μνήμην προσφιλῶν ὑπάρξεων πρὸ πολλοῦ ἀποιχομένων, αἵτινες φιλοστόργως διήνοιξαν πρὸ ἐμοῦ τὸ στάδιον τοῦτο τῆς κοινωφελοῦς δράσεως, εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς σχολῆς τοῦ μεγάλου εὐεργέτου ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Ζάππα, ὅστις εἶνε ὁ αἴτιος ὅλης τῆς ἐν τῷ βίῳ μου εὐτυχίας, εἰς τὴν μνήμην τῆς πρώτης Διευθυντρίας τοῦ Ζαπτείου καὶ ἐμῆς πνευματικῆς μητρὸς ἀοιδίμου Καλλιόπης Κεχαγιᾶ, ἥτις ἐνεφύσησε τὴν πρώτην πνοὴν τῆς ζωῆς εἰς τὸ ἔθνικόν τοῦτο καθίδρυμα καὶ πρώτη καθωδήγησε καὶ τὰ ἐμὰ βήματα εἰς τὸ πολυμοχθὸν ἔργον τῆς διευθύνσεως, εἰς τὴν μνήμην ὅλων τῶν ἀγαστῶν φίλων καὶ εὐόρκων ἐργατῶν τοῦ μορφωτικοῦ ἔργου τοῦ Ζαπτείου.

Φίλταταί μοι Ζαπτίδες, σᾶς χαιρετίζω πάσας τὰς τε παρούσας εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰς νοερῶς μεθ' ἡμῶν τὴν στιγμὴν ταύτην μετὰ τὸν ἱερώτερον παλμόν τῆς καρδίας μου.

Αἱ ἐκδηλώσεις τῆς στοργῆς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης σας μοὶ εἶνε ἡ γλυκύτερα σήμερον ἀμοιβή· διότι ἅπαξ ἔτι βλέπω ὅτι ὁ σπόρος, ὃν ἔσπειρε τὸ Ζάππειον, ἔβλεπεν εἰς γῆν εὐλογημένην καὶ πολλαπλασιάζεται ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴκου καὶ τῆς πεφιλημένης πατρίδος. Ὑμεῖς δέ, φίλιταται, ἀπὸ τῆς ἑορτῆς ταύτης ἀποκομίζετε τὸ μέγα δίδαγμα ὅτι «ὁ σπείρων ἐν τῇ ζωῇ ἀγάπην, ἀγάπην καὶ θερίζει» . . .

Μίαν ἔτι λέξιν ὅπως ἐκπληρώσω ἱερὸν καθῆκον.

Σεβασμιώτατε, παρακαλῶ εὐσεβάστως νὰ διερμηνεύσητε εἰς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα, τὸν πεπνυμένον ἡμῶν Ἐθνάρχην καὶ Πατέρα, τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὰς σεπτὰς εὐλογίας καὶ τὰ πατρικὰ συγχαρητήρια. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης Γερμανὸς ὁ Ε' καὶ ἄλλοτε ἐν ἡμέραις λίαν χαλεπαῖς διὰ τῆς σθεναρᾶς Αὐτοῦ χειρὸς ἐστήριξε τὸ Ζάππειον κλονούμενον ἐνθαρρύνων καὶ ἐνισχύσας με ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων μου. Μνήμων πάντων τούτων, ἐπαναλαμβάνω μετὰ σεβασμοῦ καὶ υἱικῆς ἀφοσιώσεως τὴν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου καὶ ἐπικαλοῦμαι εὐλαβῶς τὰς εὐχὰς τοῦ γεραροῦ πρωθυεράρχου, ὅπως συνεχίσω, ὅση μοι δύναμις, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν.

Καὶ οὕτως μὲν ἔληξεν ἡ σεμνὴ καὶ τερψίθυμος αὕτη τελετή, ἐν ἣ ἅπαξ ἔτι ἐξεδηλώθη ἡ ἐκτίμησις καὶ εὐγνωμοσύνη τῆς ὁμογενοῦς

κοινωνίας πρὸς τὴν ἀληθῆ τοῦ Γένους διδάσκαλον. Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας (23 Μαρτίου) ἐδόθη ἐν τῷ Ζαππεῖῳ τιμητικὴ ἑσπερίς, καθ' ἣν ἐδιδάχθη ὑπὸ τῶν μαθητριῶν λίαν ἐπιτυχῶς ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι» κατὰ μετὰφρασιν μὲν αὐτῆς τῆς κ. Ἀδάμ, γενομένην πρὸ τινῶν ἐτῶν, ἐπιμελεία δὲ τῆς κ. Ἐλ. Στρούβαλη.

Ἐπὶ τῇ ἀγομένη ἑορτῇ ἡ κ. Ἀδάμ ἐδέχθη ἀναμνηστικὰ δῶρα παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ζαππείου, παρὰ τῆς Κοσμητείας αὐτοῦ, παρὰ τῶν ἐν τῷ Ζαππεῖῳ συναδέλφων, παρὰ τῶν ἀρχαίων μαθητριῶν, ἀναλαβουσῶν τιμῆς ἕνεκα καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν ἔργων τῆς κ. Ἀδάμ, πρὸς δὲ τούτοις καὶ παρὰ πολλῶν φίλων. Ἐδέχθη δ' ὡσαύτως πλεῖστα συγχαρητήρια γράμματα, ἐξ ὧν παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ

ΖΑΠΠΕΙΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ *Ἐν Κων/πόλει 20 Μαρτίου 1914.*

Τῇ Ἑλλογίμῳ κυρίᾳ

Εὐθαλίᾳ Ἀδάμ

διευθυντρίᾳ τοῦ Ζαππείου Ἐθνικοῦ Παρθεναγωγείου

Ἐνταῦθα.

Ἑλλόγιμος Κυρία.

Τῇ 11 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1888 τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ζαππείου Ἐθνικοῦ Παρθεναγωγείου, ἀναλογισάμενον τὴν ἐπιδειχθεῖσαν παρ' ὑμῶν ὡς ὑποδιευθυντρίας ἰκανότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ ἔργον, εἰς ὃ ἐκλήθητε, ὠνόμασεν ὑμᾶς διευθύντριαν τοῦ ἀνωτάτου παρ' ἡμῖν παιδευτηρίου τῶν θηλέων. Ἐκτοτε πέντε καὶ εἴκοσι παρήλθον ἔτη, κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦτον ἐδικαιώσατε πληρέστατα τὴν ἐφ' ὑμῶν πεποιθήσιν τοῦ Συμβουλίου, διότι ὡς ἀληθῆς πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ Ζαππείου ἠγαπήσατε αὐτὸ καὶ ἀφοσιώθητε αὐτῷ. Ἀπέβητε ὁ ἄξων, περὶ ὃν ἐπὶ τέταρτον αἰῶ-

νος ἐστράφη τὸ Ζάππειον, διαγράψασα φαινήν τὴν καθόλου τροχιὰν αὐτοῦ, ἐλαξεύσατε δὲ ἀποστόλους κήρυκας, φέροντας τὴν δᾶδα τῆς παιδείας καὶ τῶν εὐγενῶν ἰδεῶν οὐ μόνον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ταύτῃ χώρᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς. Τούτων ἕνεκα πάντων τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ζαππείου γηθόσυνον προσαγορεύει Ἑμᾶς ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς διευθύνσεως Ἑμῶν καὶ θερμῶς συγκαίρον Ἑμῖν προσφέρει ἐπ' αὐτῇ τὸ ἔγκλειστον δῶρον, τεκμήριον ἐκτιμήσεως τῶν πρὸς τὸ Ζάππειον πολυτίμων ὑπηρεσιῶν Ἑμῶν.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν

διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
καὶ ὅλως πρόθυμοι.

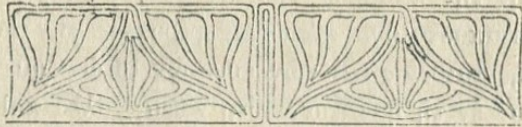
Ὁ Πρόεδρος

† Ο ΝΙΚΑΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ὁ γεν. γραμματεὺς

Ν. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝ. ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ *Ἐν Κων/πόλει 29 Μαρτίου 1914.*
ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Τῇ Ἐλλογιμῇ κυρίᾳ
Εὐθαλίᾳ Ἀδὰμ

διευθυντρίᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Ζαπτείου Παρθεναγωγείου

Ἐνταῦθα.

Ἐλλόγιμος κυρία,

Ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος μαθὼν, ὅτι πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη συνεπληρώθησαν, ἕξ οὗ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ζαπτείου Ἐθνικοῦ Παρθεναγωγείου ἀνελάβετε, ἀσίποτε δὲ ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ παντὸς ἀναγομένου εἰς τὴν παρ' ἡμῖν παιδευσιν, ἔγνω ὅπως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς ὑφ' Ἑμῶν διευθύνσεως τοῦ ἀνωτάτου παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτηρίου τῶν θηλέων ἐκφράσῃ πρὸς Ἑμᾶς ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος γινώσκει ὅσα ἐπράξατε καὶ πράττετε ὑπὲρ τῆς ἀγωγῆς καὶ

παιδείσεως τῶν κορασίων, καὶ ὅσας διδασκάλους τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀπεστέιλαι ἀνά τὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ ὅσας παρεσκευάσατε οἰκοδομοποίνας ἀναδεικνυούσας τὸν Ἑλληνικὸν οἶκον. Δι' ὃ κατὰ τὸν ἐπίσημον τοῦτον σταθμὸν τῆς Ἑμετέρας τόσον ἐθνωφελοῦς δράσεως ὀφείλει ἐκ καθήκοντος νὰ δηλώσῃ πρὸς Ἑμᾶς, ὅτι παρηκολούθησε καὶ παρακολουθεῖ τὴν μεγάλην καὶ Ἐθνικὴν Ἑμῶν ἐργασίαν καὶ ἐκτιμᾷ μεγάλως τὴν ἀφοσίωσιν Ἑμῶν πρὸς τὸ εὐγενὲς ἔργον, εἰς ὃ ἀφιερώθητε, ὡς καὶ τὴν παιδαγωγικὴν Ἑμῶν ἀξίαν.

Συγχαίρων λοιπὸν ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τῆς Ἑμετέρας διευθύνσεως τοῦ Ζαπτείου Ἐθνικοῦ Παρθεναγωγείου, εὐχεται ὅπως ἐν ὑγείᾳ ἐξακολουθήσητε τὴν ἱερὰν Ἑμῶν ἀποστολὴν καὶ ἑορτάσητε καὶ πεντηκονταετηρίδα.

Διατελοῦμεν μετὰ σεβασμοῦ.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ε. ΜΑΥΡΙΔΗΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ

τῆς Α. Ε. τοῦ κ. **ΙΩ. ΓΡΥΠΑΡΗ**
πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν Βιέννῃ.

Ἐν Βιέννῃ τῇ 30 Μαρτίου 1914.

Φίλη Κυρία,

Παρακολουθήσας ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην τὴν δρασίαν ὑμῶν ὡς Διευθυντρίας τοῦ Ἑθνικοῦ Ζαπείου Παρθεναγωγείου καὶ κατ' ἀξίαν ἐκτιμήσας, οὗς ἐν ζήλῳ ἀγαστῶ καὶ ἀφοσιώ-
σει, πρὸς ὃ ἐτάχθητε ἔργον, κατεβάλλετε ἀτρυ-
τους κόπους πρὸς διάπλασιν ἠθικὴν καὶ παι-
δευσιν ἀρίστην τῶν ἐμπεπιστευμένων ὑμῖν Ἑλληνίδων κορῶν, καθήκον ἔχω, ἵνα ἐπὶ τῇ συντελεσθείσῃ εἰκοσιπενταετίᾳ τῆς πεφωτι-
σμένης ὑφ' ὑμῶν διευθύνσεως τοῦ Ζαπείου παρακαλέσω νὰ δεχθῆτε καὶ ἐμοῦ τὰ εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια μετὰ τῶν διαπύ-
ρων εὐχῶν μου, ὅπως ἐπὶ μακρὸν ἰθύνητε ἐπ' ἀγαθῶ τῆς θηλείας Ἑλληνικῆς νεότητος, ὡς μήτηρ φιλόστοργος καὶ διδάσκαλος εὐμα-
θῆς, τὸ Ἑθνικὸν Ζάπειον Παρθεναγωγεῖον.

Κοινωνὸς τῶν αἰσθημάτων καὶ συγχαρη-
τηρίων μου παρακαλεῖ Ὑμᾶς ἢ σύζυγός μου νὰ δεχθῆτε τὰς φιλικωτάτας προσρήσεις της.

Διατελῶ, φίλη Κυρία, μετὰ πάσης τιμῆς.

ΙΩ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ

Τοιαῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν εὐφρόσυνον ταύτην ἑορτήν. Ἡ δὲ Διοργανωτικὴ Ἐπι-
τροπὴ δημοσιεύουσα τὸ παρὸν τεῦχος εὐ-
χεται καὶ αὐτὴ ἀπὸ καρδίας τῇ σεβαστῇ
φίλῃ κ. Εὐδ. Ἀδὰμ νὰ ζήσῃ ἐπὶ μήκιστον
συνεχίζουσα τὸ εὐγενὲς ἔργον, τὸ ὁποῖον
μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας μέχρι τοῦδε διε-
ξήγαγεν. Γένοιτο.

